

Immigració, immigracions manipulades als Països Catalans

written by Joan-Pere Le Bihan | 16 d'abril de 2021

Malgrat el caràcter impecable dels escrits de Koiné sobre l'eina indiscutible que constitueix per a l'espanyolisme la utilització d'una immigració castellanoparlant, òbviament manipulada d'ençà de les declaracions de Quevedo sobre els Catalans, del Decret de Nova Planta, passant per la dictadura d'en Primo de Rivera i de manera més massiva la d'en Franco (banalitzada per una transició de façana que ha mantingut, amb la constitució de 1978 la supremacia del castellà, oficial i d'obligat coneixement a tot l'estat), els autors de l'ara famós Manifest han patit, a tort i a dret, un seguit d'acusacions de supremacisme o de racisme (cal recordar que el "supremacisme" s'atribueix en particular al Ku Klux Klan i als policies dels USA que maten persones sovint de manera impune! Déu n'hi do com som de criminals els del Grup Koiné!)

L'aprenentatge forçós del castellà, engegat per Felip V i reforçat considerablement durant el segle XX ha facilitat enormement que, allò que era una de les imposicions incloses al Decret de Nova Planta, aparegués com una "comoditat" ("así nos entendemos todos").

Els nacionalistes espanyols (o castellans) i llurs aliats (conscients o no) proven d'atacar el Manifest Koiné sobre una suposada discriminació dels Catalans "de parla castellana".

No parlen però de cap discriminació dels Catalans de llengua amaziga, àrab i xinesa... No demanen el reconeixement d'aquestes llengües.. Però sí que reclamen la supremacia de la llengua de Calvo Sotelo. Algú es creu de debò que els immigrants d'Àfrica del Nord o de Senegal tenen els mateixos drets lingüístics que

les de Castella o de Sud-Amèrica ?

Resumim: a Catalunya, a banda de la llengua pròpia que, de manera conscient o no, els que deien que la parlaven “en la intimidad” volen arraconar com a llengua folklòrica, hi hauria el castellà amb TOTS els drets (i que ja és pràcticament d’obligat coneixement), i les llengües de la resta d’immigrants que no van tenir l’oportunitat de disposar d’un General Espartero, que no en tindrien cap de dret. Es veu que hi ha immigrants amb més drets que d’altres. Qui és supremacista?

No cal dir (tothom ho intueix) que això que escric trenca un tabú:

– Un tabú (realitat que no es pot esmentar) perquè, per exemple el rei fugat havia declarat que “Nunca se obligó a nadie a hablar en castellano”.

– Un tabú perquè insinuar que els immigrants han servit (de manera involuntària) d’eina de substitució lingüística seria una crítica discriminatòria de la immigració (quan allò que és discriminatori és, precisament, haver-los condicionat per al paper que els han fet jugar sense estar-ne assabentats). Els que han atacat Koiné sobre la qüestió de la immigració han fet com si no entenguessin que qui era atacat no eren els immigrants sinó aquells que els condicionen amb objectius supremacistes d’eradicació de les llengües no-castellanes.

És evident doncs que al Manifest no hi ha CAP crítica dels immigrants (personalment vaig participar en la manifestació de 160.000 persones “Volem acollir” del febrer de 2017): hi ha una crítica de la manipulació que varen patir els immigrants a qui explicaven que “esto es España”, que sentien el dictador que s’adreçava a los “Catalanes, Españoles todos” i que, per art d’encanteri, per la gesta (ara tan discutida) del rei el 23 F, hauríem de fer com si no hagués passat mai, com si l’arribada de milers de persones manipulades per un règim

dictatorial no hagués tingut conseqüències.

Vaig participar de manera activa els anys 70 en unes lluites que varen desembocar en la regularització de milers d'immigrants. No crec que cap activista de despatx pugui donar-me lliçons d'antiracisme. Amagar la voluntat de manipulació expressada l'any 83 per Leopoldo Calvo Sotelo ("Hay que fomentar la emigración de gentes de habla castellana a Cataluña i Baleares, para así asegurar el mantenimiento del sentimiento español") no solament és la continuació cínica d'aquesta manipulació: també és una forma rastrera i demagògica de racisme, ja que des d'una superioritat avalada només per les dictadures espanyoles, es continua fent servir els treballadors vinguts de fora (als avantpassats dels quals sovint ja es va imposar el castellà en detriment del quítxua ,del guaraní, etc) per banalitzar unes imposicions tri-centenàries. Criticar l'aportació de Koiné en aquest àmbit és, de fet, una mostra de "supremacisme paternalista" amb regust d'electoralisme.

Acusar els defensors de la llengua pròpia dels Països Catalans de supremacisme quan precisament recorden la necessitat de promoure llengües de la immigració com l'amazic o d'altres és d'un cinisme sense parió. S'entén per part de gent que ha fet servir aquest cinisme durant segles (és llur tarannà), no s'entén per part d'aquells que declaren que desitgen la independència del nostre país...

Acabarem recordant que una de les millors maneres de superar la història de les dictadures (obertes o encobertes) és de donar a tots els habitants dels Països Catalans, sense excepció, la possibilitat efectiva d'expressar-se amb facilitat i riquesa en la llengua pròpia del nostre poble, la millor manera d'encarar plegats el nostre futur col·lectiu.